

Sygn. akt VIII RC 651/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 05 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Jastrzębski

Protokolant: Katarzyna Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 roku w Szczecinie

sprawy z powództwa małoletniego M. O.

przeciwko K. O.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego K. O. na rzecz małoletniego powoda M. O. kwotę 500 (pięćset) złotych miesięcznie tytułem alimentów, płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 15 lipca 2015 roku,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego K. O. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt VIII RC 651/15

UZASADNIENIE

Małoletni M. O., reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego A. K., wniósł o zasądzenie od pozwanego K. O. na jego rzecz alimentów w kwocie 700 złotych miesięcznie płatnych z góry do 10. dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat poczynając od dnia 15 lipca 2015 r., ponadto zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że małoletni pochodzi z nieformalnego związku (...). Pozwany przez kilka pierwszych miesięcy po urodzeniu dzieckałożył na jego utrzymanie kwotę około 500 złotych miesięcznie, aktualnie pozwany uiszcza na rzecz dziecka kwoty, które nie pokrywają nawet części koniecznych wydatków. Małoletni powód wraz z matką zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym współwłasności A. K. oraz jej ojca. Matka małoletniego powoda w okresie 2 lutego 2015 r. – 2 lutego 2016 r. przebywa na urlopie macierzyńskim osiągając miesięczny dochód w wysokości 1 216,10 złotych brutto. Koszt utrzymania mieszkania wynosi 425 złotych miesięcznie. Miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi około 1 100 złotych. Podano, iż pozwany pracuje w przedsiębiorstwie zajmującym się sprzedażą maszyn i części rolniczych, zamieszkuje wspólnie z matką w mieszkaniu stanowiącym jej własność. Pozwany nie ma nikogo na swoim utrzymaniu(k. 2-5).

W odpowiedzi na pozew pozwany K. O. uznał żądanie pozwu z zakresie kwoty 400 złotych miesięcznie, ponadto wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany osiąga miesięczny dochód w wysokości 1 772 złotych netto. Pozwany ponosi koszty utrzymania w wysokości 270 złotych miesięcznie, dokonuje spłat zaciągniętego kredytu studenckiego w wysokości 600 złotych miesięcznie, ponadto choruje na tarczycę. Stałe wydatki pozwanego opiewają na kwotę 1 000 złotych miesięcznie. Pozwany przyznaje, iż po urodzeniu dzieckałożył na jego utrzymanie w kwocie po 500 złotych miesięcznie, jednakże pieniądze te pochodziły z jego oszczędności, których aktualnie nie posiada. Pozwany podniósł, iż koszty utrzymania małoletniego powoda wskazane w pozwie są zawyżone (k. 34-37).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni M. O., urodzony (...), pochodzi z nieformalnego związku (...).

Niesporne, a nadto dowód:

- odpis aktu urodzenia k. 12,
- zeznania A. K. k. 73-74.

Małoletni M. O. ma obecnie 1 rok. Miesięczny koszt wyżywienia małoletniego wynosi około 400 złotych, koszt pampersów około 200 złotych miesięcznie. Małoletni jest alergikiem, z tego tytułu miesięczny koszt zakupu środków pielęgnacyjnych kształtuje się na poziomie około 100 złotych. Małoletni choruje na tarczycę, miesięczny koszt nabycia leków to kwota około 50 złotych. Odzież dla małoletniego to koszt około 50 złotych miesięcznie. Częściowo odzież dla małoletniego przekazywana jest w formie rzeczowej przez pozwanego. Na A. K. spoczywa całość obowiązków związanych z wychowaniem i opieką nad małoletnim.

Małoletni zamieszkuje wraz z matką A. K., jej ojcem oraz bratem. Mieszkanie stanowi współwłasność A. K. oraz jej ojca R. K.. Czynsz za lokal mieszkalny wynosi 650 złotych miesięcznie, rachunki za prąd wynoszą 120 złotych co drugi miesiąc. Brat A. K. otrzymuje świadczenie rentowe w wysokości około 700 złotych, nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania.

Dowód:

- wyciąg z rachunku k. 7-12,46, 48-58,
- faktury k. 15, 16, 17,
- zeznania A. K. k. 73-74,
- zeznania K. O. k. 75-76.

A. K. aktualnie przebywa na urlopie macierzyńskim z tego tytułu otrzymuje zasiłek w wysokości od 990 złotych do 1023 złotych netto miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie k. 6,
- zeznania A. K. k. 73-74.

K. O. pracuje w przedsiębiorstwie (...) sp.

z o. o. W. z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie nie niższej niż 1 500 złotych netto miesięcznie. W miesiącu wrześniu 2015 roku wynagrodzenie pozwanego wyniosło 1772 zł netto.

K. O. zamieszkuje wspólnie z matką, ponoszą wspólnie koszty utrzymania mieszkania na które składają się: czynsz w wysokości około 250 złotych miesięcznie, energia elektryczna w wysokości 115 złotych co drugi miesiąc, internet w wysokości 35 złotych miesięcznie, telefon w wysokości 30 złotych miesięcznie, gaz w wysokości 50 złotych miesięcznie, telewizja w wysokości 50 złotych miesięcznie oraz opłata za ciepłą wodę 50 złotych miesięcznie. Koszt dojazdu K. O. do dziecka w obie strony wynosi około 60 złotych. K. O. choruje na tarczycę z tego tytułu wydatkuje na leki kwotę 13 złotych na 5 miesięcy.

W trakcie studiów (...) zaciągnął kredyt studencki na kwotę 6 000 złotych. Kredyt spłaca od września 2015 r., zadłużenie zostało rozłożone na 10 rat po 600 złotych miesięcznie.

Dowód:

- koszty dojazdu k. 40, 59,
- wyciąg z rachunku bankowego k. 41, 42, 43,
- zawiadomienie k. 44,
- zaświadczenie k. 71-72,
- zeznania K. O. k. 75-76;

Sąd zważył, co następuje

Wywiedzione powództwo okazało się w całości zasadne co do istoty, zaś w części co do żądanej kwoty alimentów.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Jeżeli dziecko nie dysponuje takim majątkiem, na rodzicach ciąży bezwzględny obowiązek alimentacyjny względem dziecka. Zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Możliwości te określa się nie według faktycznie osiągniętych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągnąć zobowiązany rodzic przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje. Nadto zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także,

w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Orzekając o alimentach wymagalnych w dacie wyrokowania, jak i alimentach na przyszłość sąd bierze pod uwagę potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe

i majątkowe możliwości zobowiązanego, według stanu istniejącego w chwili wyrokowania (stosownie do art. 316 k.p.c.).

W sprawie jest bezsporne, że obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania powoda obciąża oboje rodziców. Małoletni powód nie ma majątku, ani dochodów. Rodzice powinni ponosić koszty jego utrzymania proporcjonalnie do swoich możliwości zarobkowych i majątkowych. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci: żywienia gwarantującego jego prawidłowy rozwój fizyczny i psychiczny, stosownej do pory roku odzieży, środków na ochronę zdrowia, higienę, kształcenie oraz na ochronę jego osoby

i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Usprawiedliwione potrzeby dziecka należy oceniać nie tylko na

podstawie wieku, lecz również przez pryzmat miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych osób zobowiązanych do jego utrzymania oraz innych istotnych w konkretnej sprawie okoliczności. Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Dotyczy to zarówno sytuacji, w której dzieci żyją z rodzicami wspólnie, jak i gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie dotyczy to potrzeb będących przejawami zbytku.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedstawionych przez strony, w szczególności zaświadczeń o zarobkach, nie znajdując podstaw aby zakwestionować ich treść. Sąd oparł swe ustalenia w znacznym zakresie również o treść zeznań pozwanego oraz matki małoletniego powoda, ocenionych w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę z innych, podobnych rodzajowo spraw (doświadczenie zawodowe), uwzględniając także ich twierdzenia zawarte w pismach procesowych złożonych w toku postępowania.

Mając powyższe na uwadze zdaniem Sądu zasadne jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniego syna na kwotę 500 złotych miesięcznie. Powództwo o zasądzenie alimentów w wysokości 700 złotych miesięcznie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż alimenty w takiej wysokości nie są adekwatne do potrzeb dziecka i wydatków ponoszonych na utrzymanie małoletniego, jak też do stopy życiowej jego rodziców. Nie zostało udokumentowane aby na zaspokojenie potrzeb dziecka ponoszone były wysokie, ponadprzeciętne wydatki.

W ocenie Sądu usprawiedliwione potrzeby małoletniego M., który ukończył pierwszy rok życia wynoszą około 950 złotych miesięcznie. W koszty utrzymania dziecka wchodzi wydatki na wyżywienie, zakup odzieży, środków higieny, leków, oraz częściowo udział w opłatach mieszkaniowych. W powyższym zakresie Sąd uznał, iż kwota 400 złotych wskazana przez matkę tytułem zakupu mleka oraz pozostałych produktów spożywczych jest kwotą adekwatną do jego potrzeb. Taką też kwotę A. K. wskazała w uzasadnieniu pozwu z dnia 15 lipca 2015 roku. Sąd uwzględnił w części wskazane przez matkę wydatki na środki higieny i czystości, w tym zwłaszcza zakup pampersów i produktów na uczulenie, łącznie w kwocie 300 złotych miesięcznie. Z jednej bowiem strony matka małoletniego nie wykazała, by na ten cel wydatkowana była stale wyższa kwota, tj. 400-450 złotych w skali miesiąca, z drugiej zaś pozwany nie sprawuje bieżącej opieki nad dzieckiem, jego wiedza ogranicza się jedynie do cen tych produktów (różnego rodzaju i jakości). Stąd też w ocenie Sądu stawiane przez niego zarzuty nie są wystarczające do uznania kwoty przez niego szacowanej w tym zakresie (100 złotych miesięcznie). W ramach wydatków na leki Sąd uwzględnił kwotę 50 złotych miesięcznie. Także bowiem i w tym zakresie strona powodowa nie wykazała faktu ponoszenia wyższych wydatków, pozwany zaś – sam cierpiąc na analogiczne schorzenia – zakwestionował kwoty wskazywane przez matkę dziecka. Przy czym oczywistym jest, iż w wieku małoletniego koniecznym jest nabywanie także i innych leków takich jak witaminy, czy środki przeciwbólowe, stąd też Sąd uwzględnił w tym zakresie kwotę wyższą, niż wskazana przez K. O.. W ocenie Sądu niewykazane pozostały także wydatki na koszty przejazdów do specjalistów oraz zakupy, które A. K. oceniła na kwotę 100 złotych w skali miesiąca. Mając na uwadze, iż wizyt od dnia złożenia pozwu było nie więcej niż siedem, a więc średnio jedna w miesiącu, jak również, że zakupy dokonywane są na potrzeby całej rodziny, nie tylko małoletniego, Sąd uznał zarzuty pozwanego w tym zakresie za uzasadnione. W ramach wydatków na odzież dla małoletniego Sąd uznał za usprawiedliwioną kwotę 50 złotych w skali miesiąca, uwzględniając fakt, iż pozwany częściowo partycypował w tych wydatkach rzeczowo, przywożąc ubranka dla dziecka. Analogiczną kwotę, wobec wieku dziecka, uznał Sąd za adekwatną do jego potrzeb w zakresie nabywania zabawek. Ostatecznie Sąd uwzględnił w kosztach utrzymania małoletniego jego udział w kosztach utrzymania mieszkania, ponoszonych przez matkę dziecka w kwocie 360 złotych miesięcznie (czynsz oraz prąd). Udział ten określił jednakże na kwotę 100 złotych mając na uwadze wiek chłopca i zakres jego wpływu na wysokość kosztów oraz fakt, iż matka małoletniego pokrywa opłaty w kwocie nie uwzględniającej w rozrachunku jednego z domowników. Nie negując w żaden sposób świadczącej w ten sposób przez A. K. pomocy, Sąd wskazuje, iż pomoc ta nie może jednakże pozostawać elementem ustaleń w przedmiocie kosztów utrzymania dziecka, w których partycypować winien pozwany.

Jak już wyżej wskazano wysokość alimentów nie może zostać ustalona w oderwaniu od możliwości zarobkowych rodziców dziecka i ich sytuacji materialnej. Te zdają się być na podobnym poziomie. A. K. osiąga dochód w wysokości 990 - 1 023 złotych netto miesięcznie, zaś K. O. w wysokości 1 500 – 1 700 złotych netto miesięcznie. Sąd uwzględnił przy tym obciążenie pozwanego w postaci kredytu studenckiego, zauważyć jednak należy, iż pozwany dokona jego spłaty w czerwcu 2016 roku. Podkreślić jednakże należy, iż to na A. K. spoczywa całość obowiązków związanych z wychowaniem i opieką nad małoletnim, pozwany widuje małoletniego powoda nie częściej niż dwa razy w miesiącu. Stąd też finansowy wkład w utrzymanie dziecka winien być wyższy po stronie pozwanego. Sąd uznał, że kwota alimentów w wysokości 500 złotych miesięcznie znajduje odzwierciedlenie w uzyskiwanych przez niego zarobkach, pozostawiając mu stosowną kwotę do własnego utrzymania w dotychczasowym zakresie, przy jednoczesnym uwzględnieniu ciężących na nim zobowiązań. Z drugiej strony wysokość alimentów powinna pozwolić rodzicowi, który sprawuje bezpośrednią pieczę nad dzieckiem, na całkowite zaspokojenie usprawiedliwionych i koniecznych kosztów utrzymania dziecka.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd zasądził od pozwanego K. O. na rzecz małoletniego powoda M. O. alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie płatne do 10. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 15 lipca 2015 roku. W pozostałej części powództwo zostało oddalone. Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek na wypadek opóźnienia w zapłacie alimentów oparte zostało na art. 481 § 1 k.c.

W przypadku istotnej zmiany usprawiedliwionych potrzeb małoletniego bądź majątkowej czy zarobkowej sytuacji rodziców małoletniego każdej ze stron przysługuje prawo do wystąpienia do sądu z odpowiednim powództwem o podwyższenie bądź obniżenie alimentów.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 nr 167 poz. 1398 ze zm.) zasądając od pozwanego K. O. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 60 złotych, za podstawę przyjmując różnicę w kwocie alimentów zasądzonych i uznanych przez pozwanego.

Na podstawie do art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w zakresie punktu I rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt VIII RC 651/15 25 lutego 2016 roku

Zarządzenia:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
2. akta przedłożyć z apelacją lub za 21 dni.